

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 47

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΚΤΗ 10

ΕΚΔΙΚΟΜΕΝΗ ΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΚΤΗ 10

Τυπήθη συνδρομής διὰ τὴν Ἑπιτελείαν Δραχ. 12, πρωτότυπον κατ' ἔχουσαν, διὰ τὴν Ἑπιτελείαν Φράχ. 20 πρωτότυπον κατ' ἔτος.
Διεύθυνσις τῆς Ἐργαζόμενος πετρών τῆς οἰκίας Λ. ΜΕΛΛ., πληρών τος Ταχυδρομέου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 44 Αεκεμβρίου 1875.

ΤΡΙΑΝΔΡΟΛΟΓΙΟΝ

‘Ο κ. Κουμουνδούρος

Ο Αἴσωπος τῶν Γάλλων Δαρφονταῖνος, καίτοι πωλήσας τὸν κάλαμόν του καὶ διακευγθεὶς ἀναφανδὸν τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἡθικὴν, ὅτο ἐν τούτοις τόσον καὶ λόγος ἀρθρωπος, ὥστε εἰς τῶν φίλων του ἀκούων αὐτὸν κατηγορούμενον ἔν τινι συνκαταροφῇ, ἐγερθεὶς ἔρχεται διὰ τῆς χειρὸς τὸ στόμα του κακογλάψου κράζων «Κακολόγει, ἀλλὰ θέλης τὸν πατέρα, μου, ὅχι δύνως καὶ τὸν καὶ λόγον ἀφορταῖνον».

Ἄν τικούρουν κατηγορούμενον τὸν σήμερον πρωθυπουργὸν, ἥθελομεν πιθανῶς ἀποστομάσαι καὶ ἡμεῖς τὸν κατήγορον διὰ τῆς αὐτῆς φράσεως· τόσον καὶ λόγος ἀρθρωπος εἶναι καὶ δ. κ. Κουμουνδούρος.

Κατὰ τοὺς πιστεύοντας τὴν ὑπερέξιν τῆς Θείας Προνοίας, ἐπιβλεπούσης τὸν κόσμον τούτον, αὕτη, ὅτάκις πλάσμα τι γεννᾶται ἐπὶ τῆς γῆς, φροντίζει νὰ παρασκευάσῃ αὐτῷ τὰ ἀναγκαιοῦντα, ἵνα ἴκανον πιέσῃ τὰς δρέσεις καὶ ἀναπτύξῃ τὰς ἰδιότητας, δι’ ὃν ἐπροκίσθη ὑπὲρ τῆς θείας θέσης. Οπου δέθεσε λύκους, ἐκεὶ ἐτοποθέτησε καὶ πρόβατα πρὸς χρῆσιν αὐτῶν, διόν πιθκούς, ἐκεὶ καὶ μεγάλα δένδρα, ἵνα ἀετῶνται οὗτοι εἰς τὴν γυμναστικὴν, διόν Καλλιγούλαν, ἐκεὶ καὶ Ψωμαίους τῆς παρακμῆς, ἵνα προσκυνῶσι τὸν Ἱππον του. Οὕτω καὶ τὸν κ. Κουμουνδούρον πλάσσει τόσον ἀγαθὸν, ἐρχόντισεν ἡ Θεία Ηρόνοις νὰ παρασκευάσῃ αὐτῷ καὶ φορολογουμένους; «Ἐλληνας, ἀναδεχομένους τὸ ἔξοδον τῆς ἀγαθότητος του.

Οἱ ἀστρονόμοι, μὴ εὑρίσκοντες μονάδα ἀκούντως μεγάλην προστρέχουσιν εἰς παρομοιώσεις, ἵνα ἔωσται ἡμῖν ἰδέαν τινὰ τῶν οὐρανίων ἐκτάσεων. Εἰς τοιούτον σύστημα

ἀναγκαζόμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ καταφύγωμεν δι’ Ἑλλειψιν ἡθικοῦ πήγανος, ἵκανον πρὸς καταμέτρησιν τῆς ἀγαθότητος τοῦ ἡμετέρου πρωθυπουργοῦ.

Κατὰ τὸ μέγεθος λοιπὸν τῆς ἀγαθότητος ταῦτης, ἵνα ἀποκτήσῃ τὶς τὸ δικαίωμα νὰ τρέπεται δημοσίᾳ δαπάνῃ, δρεῖται νὰ ἔχῃ στόμα καὶ τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζῃ τὸν κ. Κουμουνδούρον.

Ἄν φίλος του ὁ «Ἀσμοδαῖος» ἔζηται πιρός αὐτοῦ νὰ διοικήθῃ καθηγητὴς τῆς Ἐβραϊκῆς ἀντὶ τοῦ κ. Κοντογόνου, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ αἰτησίς του ζήσειν εἰσακουσθή. «Ἄφ’ ἐτέρου ὅμως πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἐν προσετίθετο καὶ ὁ χορὸς εἰς τὴν προταθεῖταιν στρατιωτικὴν παιδεύσιν τάξεως τιμος πολιτῶν, τὸν ἀξιότιμον κ. Κοντογόνην οἵτις διορίζει δ. κ. Κουμουνδούρος μεταΐστη, προθυμίας καθηγητὴν τῆς ὁρχηστικῆς, καὶ αἰτιολογήσαι τὸ διάταγμα λέγων ὅτι, ἀνούτος δὲν ἔχῃ πόδας ἵνα χορεύῃ, ἔχει δύμας στόμα ἵνα τρώγῃ.

«Ω, δ. Ἰησοῦς ἐκάνεις ὅτι ἔλθεις νὰ σώσῃ τοὺς ἀμαρτωλούς καὶ οὐχὶ τοὺς δικαίους, οὕτω καὶ σήμερον παρόμητον ἡ αἰσχρότητος τῆς διαγωγῆς εἶναι πρόσθετος τίτλος εἰς τὰς εὐεργεσίας τοῦ κ. Κουμουνδούρου. Πολλοὶ μάλιστα λέγουσιν ὅτι αὕτη εἶναι πιρός αὐτῷ ἀπαραίτητον προσόν, ἡμεῖς δύμας πιστεύομεν ὅτι καὶ μόνη ἡ ἀνικανότης ἀρκεῖ πρὸς ἀπόκτησιν τῆς εὐηγέρειας του, φθάνει μόνον νὰ ἔγαιη ἀρκούντως ἀποδειγμένη.

Κατὰ τὸν Μακιαβέλλην πολιτικὸς ἀνὴρ λέγεται ἐκεῖνος, δοτεῖς εἶναι πάντοτε ἔτοιμος νὰ κρεμάσῃ δύο ἀνθρώπους, δοσάκις τι μειται διὰ τούτου νὰ σωθῶσι τρεῖς. Ο ἀγαθότητος ὅμως κ. Κουμουνδούρος οὐ μόνον κανένα δὲν κρεμάσει, ἀλλὰ καὶ διεπρόθυμος εἶναι νὰ καύσῃ τὴν Ἐλλάδα, ἵνα θερμάνῃ τὴν χύτρων οἰσιδήποτέ τινος Ηεράτων ἢ Θεοδήσιου.

Οσάκις εἰς τὸν διάτοπον πρωθυπουργὸν γίνονται παρατηρήσεις περὶ τοῦ ποιεῖται τὴν ὑπὲρ τῆς θείας ηρόιζοφάγων, ὅτι

είναι ἀμυντίς, βλάκες, ὑπόδικοι ἐπὶ κλοπῇ ἢ ἀκτάδικοι ἐπὶ πλακτογραφίᾳ, εἰς τὰς ἐνστάσεις τωντας ἢ ἀγαθότης, αὐτοῦ εὑρίσκει τὴν ἔντης στερεότυπον καὶ ὅντως λακωνικὴν ἀπάντησιν «Ἄλλος πειράζει».

Οἱ γάλλοι ἰδρύσαντες ἀκαδημίαν κατέστησαν μετὰ μαχαιρῶν συζήτησιν τὰς ἐν αὐτῇ θέσεις ἀμίσθους «ἐκ φύσεων μὴ οἱ αὐλεῖαι τοιοθετήσωσιν ἐκεῖ τοὺς ἀκατήρους ὑπηρέτας των». Τοιαύτης ὅμως προνοίας μὴ ληφθείσης καὶ διὰ τὸ ἡμέτερον πανεπιστήμιον, ἢ ἀγαθότης τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἀνέδειξεν ἐν αὐτῷ ἴστορικοὺς Τζιβανοπούλους· εἰς δὲ τοὺς παρατηρήσαντας διὰ δικύριος οὗτος ἀνεκάλυψε τὸ «κατὰ τὸν μεσαιώνα ἐμπόριον τῷ Φουρίκων» ἀπεκρίθη «Ἄλλος πειράζει».

Ἄδικον ὅμως ἥθελεν εἶναι νὰ μὴ μημονεύσωμεν διὰ ἐνίστε, κατὰ τὰς τελευταίας μάθιστας ἡμέρας ἐκάστης πρωθυπουργίας του, μετὰ τοσαύτης σπουδῆς διανέμει τὰ περισσεύματα τῶν λαφύρων, ὃστε ἐν τῇ βίᾳ καὶ ἀπροσεξίᾳ τῆς τελευταίας ὥρας συνέδῃ ἐνίστε καὶ εἰς ἡ δύο τίμιμοι ἄνθρωποι νὰ παρεισφέρησων κατὰ λάθος.

Καὶ ἄλλην τινὰ δικαιοσύνην πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τῷ κ. Κουμουνδούρῳ. Οἱ λοιποὶ κομματάρχαι μάγους τοὺς ἀνθρώπους αὐτῶν τροφοδοτοῦσιν, ἐνῷ οὗτος παρέχει, διάκαιος δύναται, καὶ εἰς τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ κοχλιάριον, ἵνα ἀντλήσωσιν εἰς τὴν χύτραν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐκ τῶν συγχρόνων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς ὑφηλίου, μόνος δ. κ. Κουμουνδούρος δύναται νὰ καυχηθῇ διὰ οὐ μόνον τὴν πλειονόψιαν του ἀλλ' ὅλοκληρον τὴν νεοελληνικὴν ἀντιπροσωπείαν κατώθισεν ἀπαξὶ νὰ χορτάσῃ, ὑποθηκεύσας διὰ τὸ ἔξιδον τοῦ πρωτοφανοῦς συμποσίου τὰ τελωνεῖα τοῦ κράτους.

Ἄλλ' ἀν δ. κ. Κουμουνδούρος ἀνεδείχθη κατὰ τὴν μεγαλοδωρίαν μοναδικὸς, εἶναι ἀφ' ἑτέρου καὶ πρὸς ἔξενόρετιν τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο δαπάνης ἀνώτερος παντὸς ἄλλου. Μὴ ἀρκούμενος εἰςδόσα πρὸς τοιαύτην χρῆσιν παρέχει αὐτῷ ἢ παροῦσα φορολογισμένη γενεὰ, προσέξοδει καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς τοὺς ἰδρῶτας, προκαταβάλλων ἀπὸ τοῦδε εἰς τοὺς φίλους του τὰ μερίσματα μεγάλης τινὸς ὅσον οὕπω συντελουμένης ἔθνικῆς ἐπιχειρήσεως, τῆς χρεωκοπίας τῆς· Ἐλλάδος.

Εἰς ἐκάστου ἔθνους τὴν ἴστορίαν ἀπαντῶνται ἐποχαί τινες, κατὰ τὰς δοπίας τὸ ἥθικὸν φρόνημα τοῦ λαοῦ ἔξεγείρεται ὡς ἐκ μακροῦ ληθάργου καὶ λαύρου ἐπιπίπτει κατὰ τῆς πληθυνθείσης ἐνῷ ἐκοιμάτο αἰσχρότητος καὶ διαφύρασ. Τοιοῦτον τι συνέθη ἐν Γαλλίᾳ κατὰ περίοδόν τινα τῆς πρώτης ἐπαναστάσεως. Οἱ λαὸς ἐκεῖνος ὑπὸ τοσούτου κατελήφθη πρὸς τὴν ἀρετὴν προσκαίρου ἔνθουσιασμοῦ καὶ μίσους πρὸς τὰς καταχρήσεις, ὃστε ἐμαστήγωσε δημοσίᾳ γυναικά τινα, διότι ἀπέκοψεν ἐν μόνον ρόδον ἐπ τοῦ βασιλικοῦ κήπου. Κατὰ τὰς τοιαύτας ἐποχαῖς καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ μᾶλλον πεπωρωμένοι ὑποκύπτουσιν εἰς τὸ βεῦμα τοῦ ἔξαγνίζοντος τούτου χειμάρρου τῆς κοινῆς γνώμης. Τοιαύτη δργὴ λαοῦ εἴχεν ἐγερθῆ ἐσχάτως καὶ παρ' ἡμῖν μετὰ τὰς αἰσχρότητας τῶν βουλγαριστῶν, πρὸ πάντων δὲ κατὰ τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος τῆς δωροδοκίας. Τῆς δργῆς

ταύτης φλογερὸς διερμηνεὺς ὑπῆρξε καὶ δ. κ. Κουμουνδούρος κατὰ τὴν ἴστορικὴν αὐτοῦ προσλαλιάν ἐν Πειραιεῖ. Ἐπὶ ταύτην πεποιθέτες ἀλπίσαμεν ὅτι ἥθελε θέσει πέλος πάντων χαλινόν τινα εἰς τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας του. Ἀλλ' ἡ σοφία τῶν ἐθνῶν εἶναι, φαίνεται, ἀλάνθαστος λέγουσα «Chassez le naturel il revient au galop» Οὕτω, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν, πιεζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀκαταμαχήτου δρέματος τῆς κοινῆς γνώμης προσρυλάκει δημοσίᾳ τοὺς κ. κ. Νεκολόπουλον καὶ Βαλασσόπουλον, ὡς δωροδοκηθέντας, ἀνεδεκνυεν ἐπαρχον Παξῶν τὸν κ. Παγκράτην, καὶ ὑπὸ τοῦ Βούλγαρη λαβόντα ἐκατὸν τάληρα ἵνα προσέλθῃ εἰς τοὺς στηλίτας καὶ ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἀναφανδὸν διακόσια, συλλεγέντα δι' ἐράνου, ἵνα μὴ προσέλθῃ. Εἰς δὲ τὰς γενομένας αὐτῷ παρατηρήσεις ἀπεκρίνετο μειδιῶν ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργὸς, ὅτι ἀνὴρ φύσις ἔδωκεν εἰς τὸν κ. Παγκράτην ἐν μόνον στόμα ἵνα τρώγῃ, παρέσχεν αὐτῷ ἀφ' ἑτέρου δύο χεῖρας, ἵνα ἐκατέρωθεν δωροδοκηται.»

(Ἐπειτα συνέχεια).

Θ.,...

Σ Κ Ν Η Ι Ι Ε Σ

Οἱ ἱατροὶ τὴν χολέραν διακρίουσιν εἰς ἐπιδημικὴν, ὅτε τὰ θύματα προσβάλλονται σωρτῆδην, καὶ εἰς σποραδικὴν, ἥτις λυμαίνεται τοὺς ἀσθενεστέρους μετὰ τὸ τέλος τῆς πρώτης. Η λαυριωτικὴ ὅμως ἐπιδημία ἔσχε τρεῖς περιόδους, τὴν ἐπιδημικὴν κατὰ τὸ διάστημα τῆς δοπίας ὅλος δικόσμος ἐπίστευεν εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ κ. Δεληγεώργη. Διμονυμένους θησαυροὺς, τὴν σποραδικὴν καθ' ἣν εἰς τούτους ἐπίστευον μόνον δλίγοι εὐήθεις, καὶ τὴν μοραδικὴν, διφέρειν κατέχεται μόνος δ. κ. Δεληγεώργης, διμιλῶν ἔτι καὶ σήμερον περὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ Λαυρίου.

* Αν ὅμως δὲν ἔναι πραγματικῶς ἀρρώστος δ. κ. Δεληγεώργης, παρατηροῦμεν αὐτῷ διὰ τὸ ν' ἀπατηθῆ μὲν περὶ τοῦ πλούτου τοῦ Λαυρίου, τοῦτο ἥτο ἀνθρώπων, τὸ νὰ ἐπιμένῃ ὅμως καταδιώκων τὰ θύματα τῆς ἀπάτης του καὶ μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, τοῦτο εἶναι ἀπάγρωπον.

Κατὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Χοϊδᾶ περὶ πρεσβειῶν, ἀφοῦ ὀνόμασε τὸν κ. Βράτιλαν φυλόσοφον, τὸν κ. Ραγκαβῆν ἐπιπόλαιον καὶ τὸν κ. Βαλαωρίτην αἰσχροκερδῆ, πολὺ ἐφοβήθημεν μὴ ἐπιφέρειψῃ δικήτωρ φοιτεράν τινα καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κ. Κουντουριώτου προσωπικότητα. Ἀλλ' εὐτυχῶς οὗτος τὴν ἐγλύτωσεν ἐφινὰ διομασθεὶς μόνον βλάξ.

Καὶ δι μᾶλλον ἀπαισιόδοξος δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ θεάτρου διὰ τὸ Ελλάδες προσθενει, ἀναλο-